

جنجال صد میلیون تومانی دکتر اسدالله بادامچیان

باید بطور جدی هوشیار بود. این روزها خط پنهانی جنگ روانی استکبار علیه ایران اسلامی، بشدت فعال شده است. این جنگ روانی می خواهد همه چیز را سیاه نمایی و تخریب نماید. ابزار این جنگ کثیف روانی، برخی رسانه ها - شبکه های خبری - پایگاه های خبری و پیامک ها هستند که برخی دانسته و برخی ندانسته بنزین به این آتش می ریزند. ناگهان تیتراژ روزنامه می شود که آیت الله هاشمی رفسنجانی گفته است خدا روح مصدق را شاد و او را با انبیاء محشور گرداند. درحالی که او از مدرس سخن گفته است نه از مصدق، یا جنجالی شدید در مورد مجلس هشتم راه می افتد که به نمایندگان نفری صد میلیون تومان وام بلاعوض داده اند و سپس آن را بگونه ای دیگر می گویند که ۵۰ میلیون بلاعوض، ۲۰ میلیون تومان بلاعوض و ۳۰ میلیون تومان وام داده اند.

هر جا هم که می روید می بینید سروصدا براه افتاده که شما چگونه صد میلیون تومان گرفته ای؟ و انواع پیام های ساختگی و واقعی و پیامک ها که با طنز و غیرطنز به تخریب مشغولند و جالب است که روزنامه های منفی، مثل اعتماد و کارگزاران این دروغ را در صفحه اول با آب و تاب چاپ می کنند و رسانه های بیگانه و مساله دار نیز با تمام قوا در این جنجال شرکت می نمایند و بقیه ماجرا .

عده ایی از دلسوزان نیز این موضوع را نقد و رد می کنند بدون آنکه به اصل قضیه توجه نمایند. از اینان که دلسوزند تشکر در تذکرشان باید داشت، لکن باید آنها را به واقعیات مطلع کرد. از حساسیت عمومی مردم نسبت به نمایندگان مجلس نیز باید نهایت تقدیر را داشت و در پیشگاه آنها توضیح داد. هر نماینده ای که انتخاب می شود و به تهران می آید ناچار است که در تهران در منزلی سکنی بکند تا خانواده وی بتواند همراهش باشد و آنها را سرپرستی کند و نیز مراجعین شهرستانی خود را پذیرایی کند.

در دوره های اول و دوم و... خانه های سازمانی تهیه شد و در اختیار نمایندگان گذاشته شد اما مشکلات فراوانی ایجاد کرد. برای اداره ۲۵۰ خانه و آپارتمان ناگزیر باید یک (مدیریت کل) ایجاد کرد تا تدارکات و پشتیبانی و نگهداری بطور صحیح انجام گیرد و هزینه بالایی بر بیت المال تحمیل کرد.

در پایان چهار سال که معمولاً حدود ۲۰۰ نفر نماینده رای نمی آورند ۱۵۰ نفر آنها که در آن خانه های سازمانی سکونت داشتند در تخلیه این خانه ها دچار مشکل می شدند. برخی نمی توانستند تخلیه کنند و کار به تلخی می کشید. تدبیر در چند دوره گذشته به این رسید که در این هزینه اداره کل صرفه جویی شود به نمایندگان شهرستانی و نیازمند به منزل مبلغی در ماه به عنوان اجاره منزل داده شود که منزلی را اجاره کنند و در پایان ۴ سال اجاره قطع شود.

برخی از نمایندگان نیز گفتند که مبلغ کل اجاره را به آنها بدهند تا خانه ای رهن کنند و دیگر به آنها اجاره داده نشود. این مبلغ قرار شد وام داده شود که ابتدا ۲۰ میلیون تومان بود در اثر بالا رفتن قیمت مسکن به ۲۰ میلیون تومان رسید و اخیراً به ۵۰ میلیون تومان رسید که به عنوان وام به نماینده داده شد و از او ماهانه کسر خواهد شد. هر فردی از ملت و هر انسان عاقلی قبول دارد که نماینده شهرستانی را نمی توان در تهران به امید خدا رها کرد و خانه ای در اختیارش قرار نداد. هر فردی معتقد است که نباید نماینده را رها کرد تا از افراد پولداری که می توانند ۴ سال خانه ای به نماینده ای بدهند خانه بگیرد زیرا در هر حال بدهکار این گونه افراد می شود و باید به اجبار کاری برای منافع آنها بکند و یا گرفتار شهرام جزایری ها بشود. هر کس می داند که هیأت رئیسه مجلس باید صرفه جویی در بیت المال داشته باشد و پول ملت را هدر نهد.

حالا اگر کسی راهکاری که بهتر از راهکار فعلی است بنظرش می رسد ارایه دهد تا آن را هیأت رئیسه اجرا نماید و اگر کسی مبلغ را بیش از نیاز می داند پیشنهاد کم شدن را بدهد نه اینکه هیاهو راه بیاندازد که گویا صدمیلیون تومان بلاعوض به هر نماینده ملت داده اند! و اما ۲۰ میلیون تومان وام ماشین این نیز یکی از مشکلات مجلس است. همه نمایندگان نیاز به ماشین دارند. برخی برای کارهای مثلاً درون کلانشهر تهران، ماشین نیاز دارند. بعضی نمایندگان هستند که به حوزه انتخابه باید با ماشین بروند و بیایند مثل سمنان، دامغان، گرمسار، قم، کرج، دماوند، فیروزکوه، چالوس و... امثال این شهرها که پرواز هوایی ندارند در حوزه انتخابیه نیز سرکشی و رفتن سراغ مردم در روستاها نیاز به ماشین دارد. چه باید کرد؟ یا باید حدود ۲۵۰ تا ۴۰۰ ماشین سواری برای مجلس خرید با حدود ۵۰۰ راننده که نیاز نمایندگان را برطرف کنند و هزینه های تردد و سفرها و تعمیرات و تصادفات را مجلس بپردازد که رقم بسیار بالایی خواهد شد. یا به هر نماینده یک ماشین داد که حدود ۲۹۰ ماشین می شود و دو سه دوره این کار شد و مشکلات فراوانی ایجاد کرد. یا پول خرید یک ماشین را به نماینده داد تا یک ماشین بخرد و خیر و شرش بعهده خودش باشد. راه آخر مفید به صرفه برای بیت المال است. لذا مبلغی در حدود ۲۰ میلیون تومان برای خرید یک خودرو به نماینده به صورت وام داده شود و بتدریج از پرداختی به نماینده کم شود. این همه ماجراست که ۵۰ میلیون تومان وام مسکن، ۲۰ میلیون تومان وام ماشین داده شود. تعدادی هم نمی گیرند و نگرفته اند. اگر کسی راهکار دیگری ارایه دهد که بهتر به نفع مجلس و نمایندگان و رفع نیازهای ضروری اولیه آنها باشد مسلماً انجام خواهد شد. بنظر می رسد توضیح لازم از طرف کارپردازهای مجلس همراه مدارک و شفافیت موضوع موضوع را خاتمه می دهد و نیز پیگیری دروغ پردازان و جوسازان و شایعه پراکنان تا مرکزیت جنگ روانی سیاه نمایی نیز به بن

بست برسد. از این جنجالها و غوغاسالاریها زیاد در این ۳۰ سال اتفاق افتاده است. این نیز به پایان می رسد و روسیاهی به دروغگویان خواهد ماند.